

ازجاد بزرگ

شماره ۴۸ سه شنبه ۱۸ دیماه ۱۳۵۸

تکشمارہ ۱۰ روپے

امام و «اردش بی طبقه تو حیدری»

امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی ایران در ملانات با پرسنل شهربانی استان یزد در تاریخ جمعه ۱۳۵۸مرداد مورد (ارتش بی طبیه توحیدی) به بحث پرداخته و فرمودند: «گاهی دیده میشود که بعضی از افراد منحرف در بین پرسنل های شهربانی یا در بین درجه دارهای ارتش یا ژاندارمری پخش میکنند و جوانها را وادار به بعضی از کارهای ناشایسته میکنند و آن این است که به آنها میگویند که حالا که انقلاب شده است و طاغوت از بین رفته و جمهوری

ماموریت ارتش نهاد و قوانین آنرا هی سازد و با
اندک تفاوتی این قوانین در تمام ارتش های جهان
شبیه به یکدیگرند

اسلامی آنده است دیگر درجه‌دار و افسر و سرباز ندارد. این تبلیغات را در اذهان جوانان انداخته‌اند جامعه توحیدی به‌آنطوری که آنها میگویند یعنی جامعه هرج و هرج عمه یا باید مثل سرلشکر یا همه سرباز لازمه تمدن آنست که درجات باشد یکی فرض کنید مهندس باشد یکی دکتر باشد یکی سرگرد اگر این را بردارید و بخواهید جامعه توحیدی به‌آن معنا درست کنید بروگشت

پاشیدن ساختمان قبلی اجتناب ناپذیر می شود. دگرگونی انقلابی براین اساس به معنای ایجاد ساختمان نو و ارزشسای نو و روابط نو است و ارج انقلاب هم در همین بینانگزاری ساختمان تازه و ارزشسای نو است. اگر انقلابی نتواند ساختمان تازه و ارزشسای نو ارائه نماید و اگر ظرفیت و قدرت انقلاب در حد شکستن و کوبیدن دچار توقف شود و اگر انقلاب نتواند الگوهای بدیع برای زندگی فردی و اجتماعی معرفی و مستقر کند دیگر نمی توان مجموعه کارهای انجام شده را انقلاب دانست. بر مجموعه کارهایی که در حدشکستن و کوبیدن توقف گرده است باید عصیان و سورش نام داد و نمی توان که نیروهای دگرگون ساز را در لفای تنک عصیان یا قیام به حبس افکند و خلله ساخت.

و شته: دکتر ناصر تکمیل همایون

وحدت ملی و خودگردانیهای قومی و منطقه‌ای

سیاسی و در هم ریخته شدن دیوان سالاری
ستی و تفرقه‌های داخلی نظام مملکتی،
وضعی به پیش آمد تا هم اقلیت‌های مذهبی
(اسلامی و غیر اسلامی) و هم ساکنان
منطقه‌ها سر بلند کنند و خود را از سلطه
حکومت مرکزی اصفهان بدور نگاهدارند.
با اینکه در زمان نادرشاه و کریم
خان زند کوشش‌هایی به عمل آمد تا شاید
وضع دوران صفوی زنده شود، اما توفیق
لامل نصیب حکومتگران نگردید.
در این مدت در غالب مناطق‌ها
(= ناحیه‌ها) با دادن نوعی مالیات به دولت
نقه در صفحه ۳

اجتماعی و وحدت ملی را فراهم می‌آورد.
موقعیت جهانی سرزمین ایران و شرایط
خاص جغرافیائی و برخوردهای نظامی و
درهنگی، حرکت مجموعه حیات ملی را در
مسیری می‌برد که هم آهنه با دو اصل آزادی
قومی و منطقه‌ای (= خودگردانی) و وحدت
ملی، اصل استقلال نیز بگونه اساسی ترین
بنیاد زندگی اجتماعی مردم منتظر گردد.
ویژگیهای برشهرده از قدیم ترین
روزگار بگونه عامل‌های هستی‌بخش حیات
ملی ایرانیان بازشناسی شده است.
در پایان سلطنت صفویه به علت
ضعف نهادهای حکومتی و دوری مذهب و
جهانست داستن از حقائب دادن به نظام

در درون آن قرار دارد، به علت پای طبیعی و چه رفایانی ساکنان آنرا در یک همبستگی بزرگ، اما جدا از یکدیگر سکونت هیداد و همین جدانی‌ها به مرور ویژگی‌های ذیستی و اجتماعی و فرهنگی (زبان و توجه و آداب و رسوم) و مذهبی را موجب گردید که از گذشته‌های دور در مرحله‌های مختلف تاریخی نوعی «خودگردانی» را در گلیت جامعه حاکم ساخته بود.

نظام اجتماعی خودگردان، زمانی پویانی و تکامل می‌یافت که در یک مجموعه قرار می‌گرفت. بدین اعتبار نیاز اقتصادی و دفاعی واحدهای خودگردان را در پیوند ناگسستنی با یک قدر ممتاز و قدرتمند همیست

فرود ریزیست جمهوری اسلامی ایران
در یک مصاحبه‌ی «طبوعاتی»، برنامه و دیدگاه
های خود را به آگاهی همکان رسانید.
دست می‌آورند. انقلاب برایر برخورد
عاملیای بازدارنده پیشرفت با گواش
انسانی به پیشرفت، پدیده می‌آید، از این‌رو
انقلاب در ذات خود نوعی حرکت به پیش
تفیر است. حرکت و تغیر انقلابی بازگو
کننده خواسته‌ای عالی انسانی است.
در بطن انقلاب نهفته است، در کیفیت
حرکت و تغیر انقلابی بیان کننده اندیشه

و گرایش آدمی است به آفرینش ارزش‌های نو. انقلاب آفریننده دگرگونی های بسیاری است. دگرگونی که برای تر انقلاب پدید می‌آید، تسبی توجه به فرو ریختن و از هم پاشیدن ندارد انقلاب با شورش کور، که تنها در هم می‌شکند و ویران می‌سازد تفاوت دارد. دگرگونی انقلابی دارای دو جنبه جدائی- ناپذیر است، یک جنبه آن در هم ریختن ساختمان پوسیده و ارزش‌های کهن و جنبه عمرانی با انقلاب و برای تر انقلاب کنارها و کنارها، ارزش‌های کهن خود

وحدت ملی

نوشته: دکتر ناصر تکمیل همایون

۲-

سرزهین وسیع ایران که فلات بزرگ

نظری گذرابه زندگی داریوش فروهر

۱۳۶۷- در هفتم دیماه در شهر اصفهان در یک خانواده مسلمان دیده شاهزاده از استعمارگران در ۲۹ خرداد، برای سومین بار، توسط نیروهای انظامی که ذیر نفوذ بر جهان می‌گشاید.

۱۳۶۸- دوران تحصیلات ابتدائی را در شهر اصفهان به پایان می‌رساند. چون فروهر، در این هنگام، بیست و یکساله پدرش گه افسر ارتش بود در «ارومیه» است.

کار می‌گرد، قابستان را به آن تسریز می‌رود و رویداد سوم شهریور و اشغال شمال ایران بوسیله اوتلش سرخ را از نزدیک می‌بیند.

۱۳۲۹- در فروردین ماه در پی تلاش‌های شبانه روزی برای به میان هردم و قظاهرات خونین میدان بهارستان را کنار یاران وفادارش رهبری می‌کند و قدمی بزرگ و موثر در راه پیروزی مجده مصدق برهمی-

است.

۱۳۲۱- پدرش پس از انتقال به بالا گرفتن کوشش‌های سیاسی در اصفهان شروع به مبارزه با اشغالگران

امضهای سروج به بورس، میکنند و در نتیجه نخست به تهران تبعید و سپس از سوی ارتش انگلیس بازداشت و به اردوگاه اسیران جنگی دد ازاک برده می‌شود.

۱۳۲۲- داریوش فروهر که دانش آموز دبیرستان ایرانشهر تهران است با از سهی دانشجویان دانشگاه تهران، برای

دانشگاه برای ایجاد همبستگی هرچه بیشتر در راه تحقق شعار «صنعت نفت باید در سراسر ایران ملی شود» حکومت رزم آرا را برسر خشم می‌آورد. داریوش فروهر در آذربایجان دوباره بازداشت می‌شود.

در اوج نهضت ملی شدن صنعت نفت، از سهی دانشجویان دانشگاه تهران، برای

نهضه افغانستان، توطئه هوداران شاه - او باش، بدکاره‌ها، خودفروخته‌ها، را علیه مصدق با بسیج همه حزب‌های ملی در هم می‌شوند. کوشش‌های فروهر مانند همیشه چشمگیر است.

۱۳۲۲- کودتای ۲۵ مرداد شکست دارد.

چهره و گذشته‌ی «عصفون» است می‌سوز و در آستانه پانزده سالگی به درون یک زندگی سیاسی برآشوب و مغاطره آمیزیای می‌نهد.

۲۵-۱۴۲۳- دشمنان ایران، مثل همیشه، در اندیشه‌ی پاره پاره کردن خاک وطن‌اند. داریوش فروهر، همدوش دانش-دانشجویان، سخنرانی پرشور و برانگیز ندهای وطن را از چنک «همه‌ی امپریالیست‌ها طلب می‌کنند.

آموزان و دانشجویان، در راه پایان انتقال آذربایجان و کردستان به مبارزه برمی خیزد.
۱۳۲۷ - داشتکده حقوق را بر می گزینند و در آذربایجان به «مکتب» که هسته‌ی بنیادی یک گروه سیاسی ملتگرا و مبارز است می‌پیوندند.
۱۳۲۸ - آرامش، برای ابد از زندگی او بیرون می‌رود. مصدق را به هنگام بنیانگذاری جبهه ملی ایران و تحسن به دکتر مصدق به لاهه، در جریان کوشش

دیگری هم بودند که خیلی صدمه دیدند بازداشتگاه در خیابان سوم اسفند آنروز و سرگرد سخاچی امروز ده محل دژبان بود فروهر را به اتاق کوچکی که لوله‌ای آشیزخانه دژبان از آن می‌گذشت برداشت. در این آشیزخانه غذای ارتش تهیه می‌شد و معلوم است که اتفاق چه حوارت وحشتناکی داشت. روز تمام در آن جهنم روزی دوبار این مرد و بقول دوستی «شیرهد» بیهوش شد وقتی هرشب رئیس دژبان «تیمسار صادقی» با نهایت احترام از او سوال گرد، چیزی لازم ندارید او گفت هیچ چیز و سرانجام آنها تسليم شدند و چایش را تغیر دادند دوستانش تلاش بسیار گردند. این در و آن دادند تا شاید راه نجاتی پیدا شو سرانجام یک روز ارتسبد هدایت او احساس کرد و به او گفت در صورتی در صفحه ۴

خرداد سال ۱۳۳۷ به دیدارش رفته هنوز مدتها نگذشته بود که خانه در محاصره پلیس قرار گرفت و جمع ما را که ۲۵ نفر بود یکی پس از دیگری بازداشت گردند.

ماور بزرگ پیر فروهر، زیر لب دعا می‌خواند و مادرش که گویی در این راه آبدینه شده بود با خونسردی و شجاعتش مأموران را آزار می‌داد.

سرانجام همه‌ی ما را به زندان برداشت. بعضی‌ها پس از بازجوئی و شبی و شبایی را در زندان بودن آزاد گردند و ۱۲ نفری هم ماندند. یادم هست میرعبدالباقي را که کاغذ مهمی از آیت الله زنجانی برای فروهر داشت و بخطیر آنکه در امامت‌داری نلسنگ، کاغذ را در راه زندان نوش جان گرده بود، به سختی زندن و جسم نیمه جانش را به ماشین سبز رتکی که شبیه ماشین مرده‌گشی بود الداختند و به قزلقلعه برداشت. دوستان رفتم. پنجشنبه هفتم

آن روزها دانشآموز بودم و سخته
رزوی بازگشت مصدق به صحنهٔ سیاست
ملکت. بهریهای نام آن «پیر» را دادند
انشای تلاسم می‌آوردم. از شب ستم
قرسم می‌گردم و او را به روز و روش
شبیه می‌نمودم. کار به تهدید و اخراج
کشید. از مدرسه‌ای روانهٔ مدرسه‌ی دین
نمدم. آنجا با یکی از اعضای حزب ملی
ایران آشنا شدم و نشریه‌ی «آرمان ملت»
ارگان این حزب را شناختم و علاقمند شدم
با این حزب همکاری کنم.

یادم هست با چه دلیله و ترس
روزنامه را می‌فروختم ولی احساس انجام
وظیفه در روشن نگاه داشتن چراخ نهاد
خطر را که به‌شکل پلیس مخفی و آشنا
نمده‌جا بود از یاد می‌بردم. سرانجام فرو
را دیدم و سخت تحت تأثیر صداقت
استواری او قرار گرفتم. پنجشنبه همان

